

“ШОСТЕ МИСТЕЦЬКЕ БЕРЕЗІЛЛЯ”

цього року відбулося під гаслом “Музика” і допомогло відчувати “наскільки універсальною є музична мова, наскільки важливою - музична драматургія, наскільки обов’язковою - музика для драматичних театрів”. З цією метою було представлено найрізноманітніші форми музики у її взаємодії з мистецтвом театральним: музично-драматичні вистави українських та зарубіжних театрів, перфоманси, концерти, бенефіси тощо.

Перші дві вистави фестивалю - “Віртуальні душі” та “Під сонцем” - було створено на основі ідеї експериментального поєднання різних культур.

Одним із положень концепції Березилля є демонстрація зразків невідомого експериментального театру. Цього разу до таких належала режисерська робота Андрія Бакірова в Чернігівському обласному музично-драматичному театрі ім. Шевченка. Шекспірівський “Сон літньої ночі”, створений у жанрі “феєричної казки для дорослих”, справді справляв враження яскравого і чарівного видовища. А художнє керівництво Луганського емоційного театру “Метлуг” намагається наслідувати традиції жорсткого епатажного театру - їхня вистава “Н.З.К. (Заратустра)”, створена на основі трактату Ф. Ніцше, покликана відобразити враження від шляху Заратустри і пророкованих ним суперечливих істин.

До участі у “Березиллі” були запрошені композитори Вікторія Полева, Святослав Луцьов, Алла Загайкевич, Ірина Губаренко, Борислав Стронько, Людмила Самодаєва, Кармелла Цепколенко.

Цікавим виявився перфоманс Сугуру Гого (Японія) з використанням новітньої комп’ютерної музики.

Відбулися вистави для дітей і вистави, створені дитячими колективами - в них взяли участь Київська дитяча академія мистецтв, Школа мистецтв №2 м. Києва, театр-студія “Фантазія” м. Червонограда, Дитяча школа мистецтв м. Славутича, театральна школа-студія Московського району м. Києва.

Музичний театр на фестивалі представляли “зірки”. Відбулася прем’єра - режисерський дебют диригента, професора Романа Кофмана - постановка опери Бізе “Кармен” в Оперній студії Музичної Академії мистецтв. Було виконано оперу Д. Бортнянського “Сокіл” - спеціальний проєкт за участю Національного університету “Києво-Могилянська Академія”.

Було і два вечори балетних вистав - М. Боярчикова, Г. Ковтуна та О. Ратманського, хореографів, які колись працювали в Україні, а тепер приїздять сюди на гастролі з Росії.

Важко сказати, чого більше в “Театрі поезії та музики” Олени Камбурової - театру чи музики, але магічний вплив її співу багато в чому пояснюється саме акторським підходом до виконання. Два вечори - сольна програма Камбурової та концерт її Театру Поезії та Музики завершували фестиваль.

На Великдень гаївками на Замковій горі у Києві закінчилося Березилля. Наступний фестиваль буде присвячено Майстру.

Тетяна Кур

МЕТАФІЗИЧНА МУЗИКА

Фестиваль “Мистецьке Березилля” відкрився музичним дійством “Віртуальні душі”. Постановку здійснено американським режисером Вірляною Ткач, гуртом “Яра Мистецька група” (Yara Arts Group) та акторами Бурятського народного театру.

Ідея вистави “Віртуальні душі” зародилася під враженням творів українського поета Олега Лишеги. Вистава синтезує в собі культури різних народів, створюється у великому часовому просторі, що об’єднує стихії сучасного і давнини.

В основу дійства покладено міфи та легенди північних народів. На території спектаклю зустрічаються гурток сучасних молодих людей та стародавнє бурятське плем’я - істоти часу, коли людство робило перші кроки свого розвитку та істоти кінця ХХ століття. За допомогою світла, музики, досить простої декорації - проєкції на екран зоб-

ражень зі слайдової плівки, герої потрапляють у мандри крізь Час. Комп’ютер - сучасний міжчасовий компас, своєрідна машина часу, що допомагає досягти минулого - опинитися на невідомій території часу та життя. Тварина перероджується на людину, і навпаки; людина стає великою посудиною, що наповнюється енергетикою Землі. Саме зараз людська істота може все, навіть керувати Вітром. ...Клич шаманського бубна. Загадкові ієрогліфи рухів ритуального танцю. Людина випромінює енергію, відчуває енергетичне поле оточуючих. Лунає пісня, через яку відбувається спілкування людей з різних часових планет...

Голос - це тонка струна людського ества. Але є ще й інші струни, що співають свою мелодію. Це - очі, руки, тіло... Людська істота - великий Господній інструмент. Коли людина співає, через

неї говорить Бог. Через пісню з’єднуються дух, душа, тіло. Людина розчиняє свій внутрішній світ у великому космічному просторі, залишаючись на маленькій земній кулі.

Основне смислове навантаження у постановці надано звукові. Звукова партитура вистави являє собою чудове сплетення українських, бурятських народних пісень, сучасних музичних композицій англійською мовою, шурхоту, голосів, які породжує Земля... Різні за своїм внутрішнім ритмом, вони поступово об’єднуються у великий віртуальний хор. Вірляні Ткач вдалося створити модель сучасної містерії. Головне “жартівливе правило” Вірляни-режисера: “Творити так, щоб виставу зрозуміли і глухий, і сліпий, і людина будь-якої національності. Якщо так вийде, це буде добра вистава”.

Любов Суботіна